

Οικονομία και οικισμοί. Ο νομός Γρεβενών θεωρείται από τις φτωχότερες περιοχές της Ελλάδας, γι' αυτό είναι και ο περισσότερο αραιοκατοικημένος μετά τον νομό Ευρυτανίας. Έχει τους λιγότερους κατοίκους μετά τους νομούς Λευκάδος, Ευρυτανίας, Κεφαλληνίας και Ζακύνθου, ενώ ο πληθυσμός του μειώθηκε κατά τη δεκαετία 1961-1971 από 43.484 σε 35.275 κατ., δηλαδή κατά 19%. Η μετανάστευση προς το εξωτερικό μεταξύ 1966-70 ήταν, σε αναλογία με τον πληθυσμό, σημαντικά μεγαλύτερη από τη συνολική μετανάστευση τόσο από τη Μακεδονία όσο και από ολόκληρη την Ελλάδα. Μικρή αύξηση του πληθυσμού υπήρξε μετά το 1975.

Η οικονομία του νομού βασίζεται αποκλειστικά στη γεωργία, στην κτηνοτροφία και στα δάση. Οι κύριες περιοχές καλλιέργειας βρίσκονται στα χαμηλά τμήματα της λεκάνης των Γ. και στην κοιλάδα του Αλιάκιωνα, οι εκτάσεις όμως που αρδεύονται είναι ασήμαντες, λιγότερες σε αναλογία από όλους τους νομούς της Ελλάδας.

Τα εδάφη που καλλιεργούνται είναι σχετικά περιορισμένα και καλύπτονται κατά το 96% από αροτραίες καλλιέργειες και κυρίως από δημητριακά, που καλύπτουν το 84% του συνόλου των εκτάσεων. Έτσι τα κύρια προϊόντα είναι το σπάρι και το κριθάρι, με στρεμματικές όμως αποδόσεις πολύ χαμηλότερες από τις μέσες που επιτυγχάνονται σε ολόκληρη τη Μακεδονία. Η κτηνοτροφία παράγει προϊόντα καλής ποιότητας, ενώ ο δασικός πλούτος, αν και σημαντικός, δεν έχει την κατάλληλη εκμετάλλευση, με αποτέλεσμα να αποδίδει κυρίως καυσόξυλα. Υπάρχουν επίσης άφθονα κοπάσματα αμιάντου.

Μετά την πρωτεύουσα Γρεβενά, σημαντική κωμόπολη είναι η Δεσκάτη, στον δρόμο Ελασσόνας-Γρεβενών.